

Finantslovens 3die Behandling gif til Beirs fom Brøveballon for at fe, hvorledes Bunden gif i de høiere Regioner, og da han fornem, at den var noget fløi, eller i alt Fald ikke gif i den Retning, han syntes om, plaffede Ballonen af, faa at Silketriet faldt ned, og det var dette, der raskede for lidt siden her i Salen. Jeg har i den Motivering, det ærede Medlem i Dag har gjort af fit forandrede Standpunkt, ikke kunnet finde nogetfomhelst holdbart Punkt. Det blev ved 3die Behandling af Finantsloven fra Fleraltets Side fornemmelig høvedt, at der ikke var Tid for Thinget til tilhørligt at overveie denne Sag. Jeg tør nu spørge, om den Tid, Landsthinget har høvt til 3 Gange at behandle hele Finantsloven, ikke flulde være tilfrøffelig for dette Thing til at overveie et af dennes enkelte Spørgsmaal, hvorom det ikke har eller flal have nogenfomhelst anden Sagkundskab end den, det faar gennem Ministeren; thi derom ere vi dog vel enige, hvad der ofte nok er fremhøvet ved 3die Behandling af Finantsloven, at der ikke i dette Thing og navnlig ikke i Fleraltet er nogen anden Sagkundskab, fom vi i denne Sag kunne fløtte os til, end den, vi erholde igennem de Meddelelfer, vi have faaet fra Ministeren. Naar derfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds atter idag vilde have Kanonerne flæbte ind i Salen for at faae det Spørgsmaal afgjørt, hvor vidt Thingets Fleral har høvt tilhørlig Velilghed til at forvife fig om deres Godhed, faa flal jeg bemærke, at Thingets Fleral efter min Opfattelse aldeles ikke kan have nogen Mening om denne Sag undtagen fra de Autoriteter, der have undersøgt den. Det er ikke af de Ting, hvorom vi fom Folkerepræfentanter flæde en fagkyndig Dom. Hvis vi ikke ville henholde os til Refultaterne af de Underføgelfer, der have fundet Sted baade heri Landet og i Udlandet, give vi os af med Ting, fom vi ikke have Forftand paa. Det Argument, at der ikke har været Velilghed for Thinget til at fette fig ind i Sagen, er alflaa fuldftændig uholdbart. Men naar dette er Tilfældet, faa kan jeg aldeles ikke forftaa det ærede Medlems forandrede Standpunkt; thi naar han fremsatte denne Paastand, at hvad Folkethinget aflaar eller negter at bevilge, maa derved være anfet for afgjørt (Holfttein-Ledreborg: Det fagde jeg ikke!). Hvad det ærede Medlem fagde, var i det Mindfte ligefaa flarpt; faa vil jeg nok spørge, hvilken Myndighed han levner de andre Deltagere i den lovgivende og bevilgende Magt, thi han vil dog vel indrømme, at Landsthinget ogflaa har bevilgende Magt. (Stemmer: Nei!) Jeg tror dog, at den danffe Grundlov endnu flaar ved Magt, og den figer kun, at Folkethinget behandler Finantsloven fløft, men dermed figes ikke, at Landsthinget ikke i enhver Henseende flulde have den

flamme Myndighed til at bevilge de Pofter, der flaa paa Finantsloven. Jeg kan ikke opfatte Sagen anderledes, end at Statskaffen er en Kaffe med 3 Nøgler, hvoraf Folkethinget har den ene, Landsthinget den anden, og Regjeringen den tredie, og at Folkethingets Nøgle ganffe viift flal være med til at lukke Kaffen op, men at de andre to ogflaa flulle være med. Alflaa er den bevilgende Myndighed med flamme Ret tilflæde hos alle 3 Faktorer af den lovgivende Magt. Men jes Sagen faaledes, bliver det ærede Medlems Standpunkt uholdbart; thi dertom det virkelig var fandt, at hvad Folkethinget havde aflaaet, var dermed uigjenfaldelig afgjørt, faa blev der fllet ikke nogen Magt eller Myndighed i finantfielle Spørgsmaal tilbage hos Landsthing og Regjering. Men, fom fagt, jeg kan ikke i hele den Argumentation, der er fremsat fra det ærede Medlems og hans Meningsfællers Side, finde nogetfomhelst Gold. Der er talk om Thingets Værdighed, om Thingets Ret osv. Jeg tror ikke, at Thinget har nogen anden Ret eller kan holde paa fin Værdighed paa nogen bedre Maade, end ved efter beflte Evne at fremme Landets Interesser. Det er Landets Interesser, hvorom det gjælder, og ikke Thingets Værdighed. Det er ikke den Mands Hverv, der er betroet Nøglen til en anden Mands Kaffe, at fremme fin egen Interesse eller „holde paa fin Værdighed“, men at sørge for, at Pengene blive anvendte dertil, fom de ere beflente. Det er ikke for at værne om vor egen Værdighed, at vi ere valgte herind, men for at værne om Landets Interesser, og dertom de Herrer af Fleraltet, ligefom den ærede Krigsminister og Mindretallet, have den Anfuffe, at Landets Interesser fordre, at vi faae faadant Skyts, faa kan Spørgsmaalet om Thingets eller deres egen Værdighed ikke være nogen Grund til at forandre deres Standpunkt til en faa vigtig Sag. Saaledes er min Opfattelse af Sagen, og jeg kan derfor ikke tillægge de ærede Herrer's Raifonnement nogen fom helst Betydning. — Med Hensyn til det andet Punkt, der foreligger, og fom angaar et Tilflud til Skolelærernes Lønninger, fremkom der fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nogle Bemærkninger, fom jeg anfer for lige faa uholdbare. Han yttrede, at Regjeringen negtede Folkethinget Ret til at have nogen Mening om, hvorledes Tilfludet til Skolelærerne flulde fordeles. Jeg kan ikke fe, at der i Finantsloven, fom den er kommen fra Landsthinget, flaar et eneste Ord derom eller noget fom høft af den Art. Det er ikke noget Nyt, at vi flille Summer til Regjeringens Raadighed til Amvøndelse paa faadan Maade; det er fllet faa ofte, at man har bevilget Summer af den Art baade til Befillingsmænd under Ministerierne og andeflæds til Forbedling efter Regjeringens Skøn, og det er fædvanlig fllet i Finantsloven. Ellers pleier den Side, for hvilken den ærede Ordføjer nærmefl er Ordføjer, at fremsætte den Beflybning mod Re-